

בנימין גת נפרד

בניומין גרשטנבליט זײל היה איש חזק. חזק מאוד. כך זה נראה על גופו – לא ידעתי על נפשו – אך הבנתי איזה כאב ענק הוא נושא בליבו – על רמי זײל הבן הבכור, על יהודית זוגתו לפני עשור שנים.

אבל גם ידעתי איזה נחת יש לו משולה ואלי והנכדים, מאפרים ומלי והנכדים –

שולה היתה בשבילך פנס חשביל- המאיר צידי דרכים – ואתה אהבת אותה כל-כך.

אפרים היה לך כניצב למראשותיך – ואתה אהבת אותו כל-כך.

אתה היחידי שידעת בעל-פה את מדרכות אשדות – בלי לראות, נסעת עם הקלנועית – ולא נפלת ולא דרסת – ישבת זקוף ונסעת – סומך בכל ליבך על שבילי הבית שלך – באשדות.

חיית בין יום העבודה המלא שעות של חריצות, לבין בית הקברות – ולבין המשפחה שלך באשדות.

עוד בערב החג ולמחרת, סעדת על שולחנם של שולה ואלי –

איש לא הבין ולא הרגיש שהפתיל עומד להסתיים – בשקט,

מהר ככל האפשר- בחג ראש השנה –

אני מאמינה לך שכבר נמאס לך מהמצב של השנה וחצי האחרונות –

אבל שתדע לך – אני אזכור אותך – איש חזק, חזק מאוד אפילו –

שלא ידעתי את סערות ועצב נפשך –

אבל הלב היה נינוח עם הילדים והנכדים – עד...

עד כמעט 93 - גם לחוזק יש נקודת שבירה –

וזה בין כסה לעשור – וכל תפילותיך – יבואו לפני בורא עולם –

ויחתמו ויכתבו בין דפי ההיסטוריה של
אשדות.

בעבור שכל בני משפחתך הקרובים,
הרחוקים, חבריך ומוקירי זכרך-
באנו ללוות אותך למלכות שמיים – מבקשת
אני בשבילך – עכשיו שקט –
וכבוד בין כנפי השכינה.

שולה ואפרים והמשפחות יזכרו אותך רק
לטוב,

רק באהבה – וזאת הנתמה הקטנה.

היה שלום בניומין גרשטנבליט

בנימין גת

מכולנו – ממני

שרה'לה שרון